

దేవుని శ్రీధ్వను రాబుట్టుటు ఎలాగ

(3:40-66)

దేవుడు నీ మనవిని ఆలకించడంలేదనే భావన నీకెస్తుడైనా కలిగిందా? ఆయన దృష్టినీ నీవు పొందలేనంత దూరంగా దేవుడు ఉన్నట్టు నీకు ఎప్పుడైనా అనిపించిందా? గాలిచేత కొట్టబడే, గాలి, వాన, మంచు, మంచు గడ్డలతో ఎదతెగక తీవ్రమైన దాడికి లోనైన కొండమీద చెట్టువలె ఒంటరిగా ఉన్నట్టు కొన్నిసొర్లు నీవు భావించుకొని యండ వచ్చు. నిన్ను విరగదీసేలా కొన్నిసొర్లు భారాలు దాదాపు నిన్ను భూమికి వంచియుండవచ్చు. పెరికివేయబడకుండ నీవు యింకా ఎంత సహించగలవు అని ఆశ్చర్యపడుతూ ఉండవచ్చు.

దేవుడు ఎందుకు ఏమైనా చేయడు? నీవు బాధలో ఉన్నది ఆయన చూడలేదా? నీకు సంఖమిస్తున్న దానిపట్ల ఆయనకు లక్ష్యం లేదా? యూదావారి బాధను, తానుగా అనుభవిస్తున్న బాధను అతడు గమనించినప్పుడు, (యీర్మియాకు) ఈలాటి ఆలోచనలు వచ్చియుండాలి. కొన్నిసొర్లు బపు వచనంలోను, మరి కొన్నిసొర్లు ఏక వచనంలోను అతడు మాట్లాడాడు. ఈ బాధయొక్క అనుభవాలు ఏకాంతంగా అనుభవించేవారికి సంబంధించినట్టు లేదు. వ్యక్తిగతమైన తన ఆవేదన, ఆ దేశమంతబి అనుభవాన్ని సూచిస్తుంది. ప్రత్యేకమైన అభిమానానికి యూదా పొత్రమయ్యింది కాదన్న విషయం అతనికి తెలుసు, అంతేగాక, దేవుడు కనికరమను దయయుగలవాడైనట్టు కూడ అతడెరుగు.

విలాపవాక్యాల్సోని ఈ భాగంలో, దేవుని కనికరమను పొందుటకు జనులు ఏమి చేయాలో యీర్మియా వెలిబుచ్చాడు. ఈ సందర్భానికి సంబంధించి యొప్పేళ్లు యిలా అన్నాడు,

మీరు జరిగించిన అక్రమ క్రియలన్నిటిని విడిచి నూతన హృదయమును నూతన బుద్ధియు తెచ్చుకొనుడి. ఇతాయేశీయులారా, మీరెందుకు మరణము నొందుదురు? ఇదే ప్రభువగు యొఫోవా వాక్కు ... కావున మీరు మనస్సుత్రిపుకొనుడి అప్పుడు మీరు బ్రదుకుదురు ... (యొప్పేళ్లు 18:31, 32).

దేవుని దృష్టి మనవైపు మరల్చబడాలంటే మనం ఏమి చేయాలి? ఇంటియొద్దనుండి తొలిగి దూరంగా వెళ్లిపోయి, దేవునికి దుఃఖం కలిగించే జీవిత విధానంలో చిక్కుకుంటే, ఏమి చేయాలో యీర్మియా చెప్పాతున్నాడు.

మారుమనస్సు పాందు

మారుమనస్సుంటే - స్వభావము, క్రియ మారునట్టుగా నడిపించే హృదయపు మారు.

నిజమైన మారుమనస్సు పూర్తిగా వెనుదిరగడం. యిరీయా దీన్ని మూడు - మెట్ల విధానంలో వివరించాడు: “మన మార్గములను పరిశోధించి తెలిసికొని మనము యేషోవాతట్టు తిరుగుదము. ఆకాశమందస్తు దేవునితట్టు మన హృదయమును మన చేతులను ఎత్తికొందము” (3:40, 41).

మొదటి మెట్టు ఏమంటే, “మన మార్గములను పరిశోధించి తెలిసికొనుట” (40ఎ వ.). మనకు మార్పు అవసరమని మనం గుర్తించినప్పుడే మారుమనస్సు వచ్చే అవకాశముంది. మన క్రియలోను, స్వభావంలోను మార్పు అవసరమని గుర్తించడం అంత సులభమేమి కాదు. మన ఆలోచనలోను ప్రవర్తనలోను దిద్ధుబాటు అవసరమని కేవలం హీతపు పలికితేనే మనం సమర్థించుకొనడానికి ప్రయత్నిస్తాం. ఇది యూదా ప్రజలకు సమస్యగా ఉండింది. వారు తమ పాపభూయిష్టతను గుర్తించడంగాని, వారి దోషాన్ని ఒప్పుకొనడం గాని అంగీకరించినవారు కారు. తమ మార్గాలను వారు పరీక్షించుకొనడానికి బధులు, వారు దేవుని మార్గాలను పరీక్షించి, అవి అన్యాయమైనవిగా వారు తీర్పు తీర్చారు. దేవుని వర్ధమానికుడైన యిరీయాను వారు పరీక్షించి, అతడు వారి శత్రువుల పక్షంవాడని వారు తీర్పు తీర్చారు. తమ సొంత హృదయాలను, జీవితాలను పరిశోధించి తెలిసికొనడం వారిపలన కాకపోయింది.

దేవుని వాక్యపు వెలుగులో మనలను మనమే దీర్ఘంగా చూచుకోవలసి ఉంది. ఆయన వాక్యము అద్దమువలె ఉండి మన నిజ స్వరూపాన్ని ప్రతిబింబించజేస్తుంది (యాకోబు 1:21-25). దేవుడు ఎలా మనలను చూస్తాడో, అలాగున మనం ఆయన వాక్యం గుండా మనలను చూచుకోవచ్చు. మనకందరికి మూడు రకాలైన స్వరూపాలు ఉంటాయి: అందులో ఒకచే మనలను గూర్చి మనం చిత్రించుకొనేది; రెండవది, యితరులు మనలను గూర్చి చిత్రించుకొనేది; మూడవది, మనలను గూర్చి దేవుడు మనలను చూడకపోవచ్చు, మనలను మనం చూచుకొన్నట్టు, యితరులు మనలను చూడకపోవచ్చు. మన నిజమైన స్వరూపము దేవుడు మనలను చూచేదే. దేవుని కండ్రద్వారా మనలను మనం చూచుకొనడానికి, దేవుని వాక్యం తీక్షణంగా పరించాలి.

“పరిశీలించి తెలిసికొను” అనే ప్రయోగం, “దేవుని వాక్యమను ఆత్మ ఖడ్గాన్ని” (ఎఫేసి. 6:17) ఉపయోగించుతూ మనలను మనము పరీక్షించుకోవాలని సూచిస్తుంది. ఇతరులతో మనలను మనం పోల్చి చూచుకున్నప్పుడు, మనం తప్పుడు, అపరిపూర్ణమైన మాదిరులను ఉపయోగించువారమై యుంటాం గసుక మనకు తప్పుడు రీడింగ్స్ (కొలతలు) వస్తూ ఉంటాయి. దేవుని పరిపూర్ణమైన మాదిరియగు యేసు (ప్రభువు)తో దేవుని వాక్యము మనలను పోల్చుతుంది: “క్రీస్తుయేసునకు కలిగిన ఈ మనస్సు మీరును కలిగియుండుడి” (ఫిలిప్పి. 2:5). క్రీస్తుపై మన దృష్టిని నిలిపి, మన జీవితాలు ఆయనవలె ఉండ మనం ప్రయత్నించినట్టయితే, “మన మందరము ... ప్రభువుయొక్క మహిమను అద్దమువలె ప్రతిఫలింపజేయుచు, మహిమనుండి అధిక మహిమను పొందుచు, ప్రభువగు ఆత్మచేత ఆ పోలికగానే” మార్గబడుదము (2 కొరింథి. 3:18).

మారుమనస్సులో రెండవ మెట్లు “మనము యేషోవా తట్టు తిరుగుదము” (40బి).

తనవైపుకు తిరుగుడని చెప్పడానికి దేవుడు వారి మధ్యకు యెషయా, యీరీయాలాంటి ప్రవక్తలను పంపి అనేక సంవత్సరాలు సంగతులు వినిపించాడు. తప్పు దిశగా వారు పయనించడంవలన కలుగబోయే ఫలితాలను గూర్చి ఇత్రాయేశీయులను ఆయన హెచ్చరించాడు. వారు యెషావాను విసర్జించిన సంగతిని అంగీకరించలేదు. సరిగదా, ఆ ప్రవక్తలను తారుమారు చేసే మత పిచ్చగాళ్లా వారు భావించారు! తప్పగా నడిపింపబడినవారి మార్గాల ప్రతిఫలాలను అనుభవించిన తరువాతనే, తమ్మును తాము పరీక్షించుకొనడం గాని, దేవుని వైపు తిరుగాలనే గ్రహింపు కలగడం గాని జరిగింది. దేవుని వైపుకు మరలడం మారుమనస్సు కార్యామైయుంది.

ఆత్మసుంబంధమైన అభివృద్ధి అని అనడంలో కొన్నిసార్లు అర్థమేమంటే - మనం జీవితంలో ఎక్కడ తొలిగిపోయామో అక్కడికి తిరిగి వెళ్లి అక్కడనుండి అసలైన రోడ్స్టును వెంబడించాలి. నీతి మార్గపు ప్రక్కనే అపవాది ఎల్లప్పుడు నిలిచి, ఎక్కడ ఉల్లాసమునకు, లేక ఎక్కువ సాధించడం అనేవాటితో ఆకర్షింపజ్ఞేస్తూ ఉంటాడు. ముందుగా మనం తలంచుకొనే అవసరతలకు తన విధానంలో వాగ్గానాలు చేస్తూ మనలను దారి మళ్లింప బూసుకుంటాడు. మంచి నమ్మకంతోనే మనం తప్పు త్రోవలు తరువగా తీసికొంటాం, అదే దేవుడు మనం వెళ్లాలని కోరుకున్న మార్గమనుకుంటాం. మనం యికను తిరిగి రాలేనంత దూరం తీసికొని వెళ్లాలని సాతాను నిరీక్షిస్తాడు. మనం తప్పు చేశామని తరువాత గ్రహించినా జరిగిందే జరుగుతుంది. ఒకే ఒక పరిష్కార మార్గమేమంటే, దేవుడైన యెషావా వైపుకు తిరగడం. దాని వెల ఎంతైనా, తప్పిపోయిన మార్గంలో అయ్యేంత ఎక్కువ భారీదేవి కాదు.

మూడవది, మారుమనస్సుకు “మన హృదయములను మన చేతులను ఎత్తికొందము” (41 వ.). “మనచేతులను కాదు, మన హృదయములనే ఎత్తి కొందము” అని చదువడాన్ని R. K. Harrison సూచిస్తున్నాడు. ఇలా తర్వాతమా చేయడం మేలని అతడు భావిస్తున్నాడు.¹ దేవుని ప్రజలు ఆరాధనను కర్మకాండ జరిగిస్తున్నట్టు అతని ప్రతిపాదనలో గుప్తమైయుంది - ఒకవేళ యితర దేవతలకు చేసినట్టే యెషావాకు కూడ జరిగిస్తున్నట్టంది - వాటిలో వారి హృదయం ఉండడు. చేతులెత్తుటలో వారు అనుభవం గలవారే, నోటితో సరియైన మాటలు పలుకుతూ, సరియైన చర్యలు జరిగిస్తునే పోతున్నారు. అయితే దేవునివైపు తమ హృదయాలను ఎత్తుటలో వారు చేతగాని వారైనట్టున్నారు. దేవుని సాంత ప్రజలు తమ హృదయములను చేతులను యితర దేవతల తట్టు తిప్పుతున్నారు. నిజ దేవునివైపునకు తమ చేతులను హృదయములను ఎత్తే సమయం ఆసన్నమయ్యాంది.

ఎవరి విగ్రహ దేవతలను వారు హృజించిరో, ఆ దేశములవారి చేతికే దేవుడు యూదాను అప్పగించాడు, అయితే ఆ దేవతలు వారికి సహాయం చేయలేకపోయాయి. కడకు వారికి ఆ సంగతి అర్థమయ్యాంది. దేవునివైపు తమ హృదయాలను చేతులను ఎత్తారనుటలో వారి స్వభావము, కార్యములు రెండును మార్చుకొన్నట్టు సూచిస్తుంది. హృదయములతో మనం విశ్వసిస్తాము (రోమా 10:10), మన చేతులతో ఆయన పని జరిగిస్తాం.

ప్రార్థించు

వారికి ఒక ఉదాహరణనిస్తూ, ప్రార్థించుటకు ప్రభువైన యేసు తన శిష్యులకు నేర్చించినట్టు (మత్తుయి 6:9-13), ప్రార్థించుడని జనులనుకోరుతూ, అది ఎలా చేయాలో యిర్మీయా వారికి మాదిరిని చూపాడు:

మేము తిరుగుబాటు చేసినవారము, ద్రోహులము నీవు మమ్ముపు క్షమింపలేదు. కోపము ధరించుకొనినవాడకై నీవు మమ్ముపు తరముచున్నావు. ... మా ప్రార్థన నీయెడ్డ చేరకుండ నీవు మేఘముచేతి నిన్ను కవ్యకొనియున్నావు. జనముల మధ్య మమ్ముపు మష్టగాను చెత్తగాన పెట్టియున్నావు. మా శత్రువులందరు మమ్ముపు చూచి యెగతాళి చేసిదరు. భయమును గుంటయ్య పాడును నాశనమును మాక తటస్థించినవి (3:42-47).

ఈక్కడ యివ్వబడిన నమూనాను నీవు ఎలా వెంబడించగలవు? మొదటిగా, నీ అపరాధములను తిరుగుబాటును అంగీకరించు (42వ వ.). దేవుని యొదుట నీ నీచ శ్థితిని అంగీకరించడంతో ఆత్మ సంబంధమైన సరిక్రిత్తదనం ఆరంభమౌతుంది. యూదా చుట్టు పట్టనున్న దేశ జనులతో వారు కల్తీ వివాహాలు చేసికొని అవవిత్తులైన సంగతిని ఎజ్ఞా గ్రహించినప్పుడు, అతడు తన మోకాళ్లమీద ఒరిగి తన చేతులు చాపి, దేవుడు తన ప్రజలైన వారిపట్ల ఎంత దయగా ఉన్నాడో గుర్తించి, ఆయన ఎదుట వారి పాపములను ఒప్పుకున్నాడు (ఎజ్ఞా 9:5-15). తరువాత, నెపోమ్యా కూడ అలాటి ప్రార్థనయే చేశాడు, దేవుని యొక్క భయభక్తిని రేకెత్తించే గొప్పతనాన్ని గుర్తించి, ఆయన ఎదుట తన జనులు చెడిపోయి శ్థితిని ఒప్పుకున్నాడు (నెపోమ్యా 1:5-11). దేవుడు సర్వమైయున్నాడనియు, దేవుడు లేని నరుడు పట్టివాడనియు శక్తిపంతమైన ప్రార్థనలు గుర్తించాయి.

రెండవది, దేవునిని నీకు దూరంచేసింది నీ దుష్టుర్యములేయన్న వాస్తవాన్ని అంగీకరించుతూ దేవుడు నీ పాపాన్ని క్షమించలేదని గుర్తించు (42ఖ వ.). ఎవడును తప్పించు కోలేనంతమట్టుకు దేవుని కోపము దోషులను తరముతుంది లేక వెంటాడుతుంది (43 వ.). నిన్ను, నీ దేవుని వేరు చేయునంతగా పరలోకానికి నీకు ఉన్న సంబంధాలు దట్టమైన పాపపు మేఘాలచేత కప్పబడ్డాయా (44 వ.)? నీవు చెత్తుయైనప్పట్టు నీ పారుగువారును, నీ స్నేహితులును నిన్ను గూర్చి మాట్లాడుకొంటున్నారా (45, 46)? అపడ నిన్ను చుట్టుకొని, భయము, నాశనము నీకు తటస్థించినప్పుడు - అదంతా నీ పాపాన్ని బట్టియే (47 వ.) - గతంలో నీవెన్నదు ప్రార్థించవసంతగా ప్రార్థించడమే పరిష్కారం.

విడ్య (విలపించు)

యిర్మీయా ప్రార్థించుతూ, విడ్యాడు. అతడు యిలా అన్నాడు,

నా జనులకు కలిగిన నాశనమును నేను చూడగా నా కన్నీరు ఏరులై పారుచున్నది. యెహోవా దృష్టియుంచి ఆకాశమునుండి చూచువరకు నా కన్నీరు ఎడతెగక కారు చుండును. నా పట్టణపు కుమారైలనందరిని చూచుచు నేను దుఃఖాక్రాంతుడైతిని. ఒకడు పక్షిని తరుమునట్టు శత్రువులు నిర్మించుతముగా నన్ను వెనువెంట తరుముదరు. వారు చెరసాలలో నా ప్రాణము తీసివేసిరి నామైన రాయి యుంచిరి నీళ్ల నా తల మీదుగా పారసు “నాశనమైతినని” నేనుసుకొంటిని (3:48-54).

కన్నీళ్ళతో ప్రార్థించు (48-50 వచనాలు)! నీకు కావలసినదాన్ని పొందడానికి ఉద్దేశింపబడిన కృతిమపు కన్నీళ్లు కార్పుకు. చాపుదగ్గర ఏడ్జూడానికి బాధుగకు తెచ్చుకునే ఏడ్పుల వారియందు దేవునికి యిష్టముండదు. పాపముకూర్కైన వేదనతో హృదయం పగిలి వచ్చే నిష్పత్తమైన కన్నీళ్లిని దేవుడు లక్ష్మీపెడతాడు. విలపించు ప్రవక్తమైన యిర్మీయా యూదాకు మాదిరిగా ఘలించాడు. దేవుని ప్రజలు నశించినందుకు అతని కన్నీళ్లు పొంగి ప్రవహించాయి. యెరూపులేము సర్వాశసనమైనదానికి తాను ఎలా ఫీలయ్యాడో కనుపరచడానికి చాలినన్ని కన్నీళ్లు యిర్మీయాకు లేకపోయాయి. అది కేవలం నాశనమైనందుకే అతడు కన్నీళ్లు విడువలేదు, ఆ నాశనానికి హేయమైన వైతిక చెడుతనం ఆ ఏడ్పుకు హేతువయ్యాంది.

నీకు కన్నీళ్లు తెచ్చేదేమి? జీవితం తల్లికిందులయ్యాంది, కదా? అల్పమైన సంగతుల విషయమై చింతించడం, మనకు వేదన కలిగించవలసిన సమస్యలలో సవ్యదం జరుగుతుంది. మన పాపములు, లోకపాపములు మనలను ఏదైవిగా చేయాలి. పరలోకమునుండి దేవుడు చూచేవరకు, విరిగినలిగిన మన హృదయాలు ఆయనకు కన్నించేవరకు, గాయపడిన మన ఆత్మలకు స్వస్థ ఆరంభమయ్యేవరకు మన కన్నీళ్లు ఆగక కారుతూ ఉండాలి.

“నీతి జనములు ఘనతక్కుటకు కారణము పాపము ప్రజలకు అవమానము తెచ్చును” (సామె. 14:34) తమ సౌంత దేవతలను కోరుకోవచ్చు, తమ యిష్టం వచ్చినట్టు జీవించవచ్చునని అతిశయించునంతగా ఒక దేశ ప్రజలు మదించినప్పుడు, ఆ దేశము దేవుని చేతిలో తంటాలు పెట్టబడుతుంది. స్వతంత్రము అంటే నాకు యిష్టం వచ్చినట్టు ప్రవర్తించడమని ఎన్నదూ అర్థం కాదు. నిజమైన స్వాతంత్రమంచే, మంచి చేయకోరు కొనడమే. ఏది రెట్లో అనేదానికి సంబంధించి నిరంకుశమైన నిర్ఝర్యాలు స్వాతంత్రాన్ని తీసివేస్తాయి ఎందుకంటే, మానవ తీర్పులు స్వార్థపరమైనపై, మనకు అనుకూలంగాను పరపక్క దేపుంతోను కూడినవైయుంటాయి. నీతి అనేది దేవుని మార్గాలను వెదకి వాటిలో నడుచుకొనడానికి సంబంధించిన్న ఉంటుంది. దేవునితో నడవడమనే మానవ ప్రయాసలు లోపభూయిష్టమైనవిగా ఉంటాయి. ఆయన ముఖ దర్శనం చేసికోవాలనే ఉద్దేశంతో ఏ దేశం ప్రయాసపడుతుందో ఆ దేశం హెచ్చింపబడుతుంది.

దేవచిత్తానుసారమైన దుఃఖము శుద్ధికరణకు, ఆత్మకు కలిగిన గాయాన్ని మాన్యము తెస్తుంది (51 వ.). కండ్పతో చూచునదే దుఃఖాన్ని కళ్లించినట్టయితే, తప్పును తెలిసికొనుట వలన కలిగే పశ్చాత్తాపానికి వచ్చే కన్నీళ్లు ఆత్మపై తన ప్రభావాన్ని కనుపరస్తూ శుద్ధికరిస్తుంది. ఆత్మయొక్క వేదనను కండ్ప ప్రతిపత్తిలింపజేస్తాయి, బయలుపరుస్తాయి. కన్నులు కారిన్యాన్ని మారుమనస్య పొందనొల్లని స్థితిని చూపుతాయి. లేదా హృదయము యొక్క సున్నిత స్థితిని పశ్చాత్తాపమువలన కలిగిన దుఃఖాన్ని మారుమనస్య చూపుతాయి. పాపముయొక్క దోషము, భారమువలన పగిలిన సున్నిత (లేత) హృదయాన్ని దేవుడు బాగుచేయగలడు.

పశ్చాత్తాపమువలన కలిగిన దుఃఖము మనలను మన గ్రహింపుకు తెస్తుంది. పాపము నిజాన్ని దాచగలదైయుంది. నిజ లోకంనుండి అది మనలను తీసికొనిపోయి, మధ్య

లోకాన్ని మనకూరకు సృష్టించగలదు. పాపముచేత కప్పబడిన ఆత్మను యిరీయా ఈ వచనాలలో బయలుపరుస్తున్నాడు.

తన్న ద్వేషించడానికి హేతువేదియు లేకపోయినను, (బోయవాడు) పక్షిని వెంటాడినట్టు తన శత్రువులు అతని వెంటాడుతన్నట్టు 52వ వచనంలో అతడు విలపించాడు. వాస్తవంగా అతడు తన సొంత పరిస్థితిని గూర్చి యిలా పలికినట్టున్నాడు. యూదాకును చేరూపులేమునకును ఏమి సంభవించిందో దానికి యిరీయా కారకుడు కాడు. వారికి అతడు సత్యాన్ని ప్రకటించాడు. వారి బ్రాహుకులను రక్షించడానికి అతడు ప్రయత్నించాడు. ఆ సందేశాన్ని వారు అనుసరించి నడుచుకొనేడానికి బదులు ఆ వర్ధమానికునే వారు లేకుండా చేయాలనుకున్నారు. తన్న వారు ఎలా ట్రీట్ చేశారో అతడు వారికి గుర్తుచేసి, దాన్ని అతడు ఎలా - దేవునికి ప్రార్థించుటవలన సర్దుబాటు చేసికొన్నాడో తెలిపాడు. దేశ జనులు తమ నిజ స్థితిని గ్రహించి, వారి తప్పును గుర్తించి, దేవునియొద్దుకు మరలినట్టుయితే, పశ్చాత్తాపమువలన కలిగిన వారి దుఃఖములో ఆత్మయు స్థానాన్ని వారు కనుగొనగలరు. ఆ దేశము యిరీయాను అన్యాయంగా బాధించింది, అయితే దేవుడు యూదాను న్యాయాన్ని బట్టి నాశనం చేశాడు.

53, 54 వచనాల్లో ఉపయోగించిన సాధ్యాలు తన్న గోత్రిలో పడవేసిన అనుభవంలోనుండి తెబ్బినవి కాపచ్చ (యిరీయా 38:6-13), కానీ ఆ దేశమంతా అనుభవించిన గాఢమైన దుఃఖాన్ని ఈ భాగం అలంకార రూపంలో వర్ణించియుండవచ్చ. గోత్రిలో త్రోయబడి లేదా (సమాధిలోవలె) రాతిచేత కప్పబడి అనే భావన యూదా యొక్క మృతతుల్యమైన స్థితిని బాగుగా చిత్రించినట్టుంది. “నాటైన రాయి ఉంచిరి, నీళ్ళను నా తలమీదుగా పారెను” అనేవి ప్రాణముతీయట, మునిగిపోవుట అనే భావాలతో కూడినవై సమాధులతో కూడిన స్వశాన స్థితిని సూచించుచున్నట్టుంది. యిరీయా పలుకులు పాప ఫలితాలను సూటిగా వర్ణిస్తున్నాయి. పాపమునకు వచ్చ జీతము “మరణమని” లేభనాల్లో మరోచేట చెప్పబడింది (రోమా 6:23); అది దేవునినుండి “వేరు చేయబడడం” (యొపయా 59:2). తమ ప్రవర్తనకు నిజమైన పశ్చాత్తాపముతో కూడిన దుఃఖాన్ని ప్రదర్శించుడని, ఆ నాశనంలో చావగా మిగిలినవారితో ప్రవక్త అర్థిస్తున్నాడు. వారి నిజమైన పరిస్థితి ఏమైయుందో, దేవునితో వారు ఏలాటి సంబంధం గలవారైయున్నారో గ్రహించునట్టుగా అతడు వారికి సహాయం చేశాడు.

లూకా 15:11-24లో, కుటుంబంలో తనకు రావలిసిన సాత్మను తీసికొని దూరదేశం ప్రయాణమై పోయి. ఆ డబ్బు పూర్తిగా ఖర్చుయ్యేవరకు పాప భోగములయందు సుఖించిన ఒక కుమారుని కథను ప్రభువైన యేసు తెలిపారు. పాపపు బురదలలో పోరాధుతూ, పందులు కాచే పనికి తన్న నియమించుకొన్నపాడు తనకు జీతమేమియు యివ్వని స్థితిలో అతడు తన బుద్ధికి తిరిగివచ్చాడు. అప్పుడు మాత్రమే తానేమి చేసింది గ్రహించగలిగాడు, అప్పుడు మాత్రమే అతడు తన యింటికి తిరిగి రాగేరాడు. తన పాపాన్ని ఒప్పుకొనడానికి మాత్రమే కాదు, తన తండ్రికి కుమారుడననిపించుకునే యోగ్యత కూడ తనకు లేదని చెప్పుకొనడానికి సిద్ధపడినవాడై యింటి ముఖం పట్టాడు; తన తండ్రి కూలివాండ్లలో ఒకడుగా ఉంటానికి యిష్టపడి తిరిగి వచ్చాడు. అతడు

వచ్చుచుండగా, అతని తండ్రి చూచి, అతనిని కలిసికొనుటకు పరుగెత్తి, కోగలించుకుని, అతడు శుద్ధికరింపబడిన మీదట శుభ్రమైన బట్టలు అతనికి ధరింపజేసి, అతని చేతికి ఉంగరం పెట్టడు. తప్పిపోయిన తన కుమారుడు తిరిగి వచ్చాడనే తన సంతోషాన్ని ప్రతివానికి ప్రకటించాడు. ఆ సందర్భంగా గొప్ప విందు చేయించాడు. అక్కడ తండ్రి దేవుని సూచిస్తున్నాడు. వారు తన యింటికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు ప్రేమతో స్థీకరించి క్షుమించి, తన కుమారులను కుమార్తెలను చేర్చుకొన యిచ్చగలవాడుగా ఆయన చిత్రింపబడ్డాడు.

దేవుని కనికరం శుద్ధ నిన్న నీవు పుడవేసికో

తరువాత, యిర్మీయా దేవుని కనికరమునకు విన్నవించుకున్నాడు:

యెహోవా, అగాధమైన బంధిగ్రహములోనుండి నేను నీ నామమునుబట్టి మొరలిడగా నీవు నా శబ్దము ఆలకీంచితివి సహాయముకొరకు నేను మొళ్ళపెట్టగా చెవిని మూరసికొనుకుము. నేను నీకు మొరలిడిన దినమున నీవు నాయుద్దకు వచ్చితివి - భయపడకుమి అని నీవు చెప్పితిని. ప్రభువా, నీవు నా ప్రాణవిషయమైన వ్యాఖ్యములను వాధించితివి నా జీవమును విమోచించితివి యెహోవా, నాకు కలిగిన అన్యాయమును నీవు చూచియున్నావు నా వ్యాఖ్యము తీర్చుము. పగళీర్చుకొనవలెనని వారు నామీద చేయు ఆలోచనలన్నిటిని నా మీదికి లేచినవారూ పలుకు మాటలును దినమెల్ల వారు నామీద చేయు ఆలోచనయు నీవు వినియున్నావు. వారు కూర్చుండుటకు వారు లేచుటను నీవు కనిపెట్టము నేను వారి మాటలకు ఆస్పుడమైతిని యెహోవా, వారి చేతికియసబట్టి నీవు వారికి ప్రతీకారము చేయుదువు, వారికి హృదయికారిస్తాము నిత్తువు. వారిని శపించుదువు. నీవు కోపావేశవడై వారిని తరిమి యెహోవా యొక్క ఆకాశముక్కింద సుండకుండ వారిని నశింపజేయుదువు (3:55-66).

నీవు ఎంతటి దీనస్థితిలో ఉన్నను, దేవుడు నీ ప్రార్థన వినగలడు (55, 56 వచనాలు) అది మంచి వార్త. మంచి వార్తను మనం అంగికరించక ముందు, కొన్నిస్థార్థు మనం చెడ్డ వార్త వినవలసిన అవసరముంటుంది. చెడ్డ వార్త ఏమంటే, పాపము మనలను నిరాశతో కూడిన అధోగతికి, మురుగు నీటిగోతి యొక్క అడుగు భాగాలకు మనలను కొనిపోవచ్చు. అలాటి గోతిలోనుండి మారుమనస్య పొందినవాని కేక వస్తుంది, దేవుడు అ కేకను వింటాడు. సముద్ర గర్జములోనున్న చేప కడుపులోనుండి మొరలిడిన యోనా విన్నపొన్ని దేవుడు ఆలకించాడు (యోనా 2:2). యూత్ర కీర్తనలలో ఒకదానియందు, ఇకాయేలు దేవునికి ప్రార్థించాడు: “యెహోవా, అగాధస్తలములలోనుండి నేను నీకు మొళ్ళపెట్టుచున్నాను” (కీర్తన. 130:1). దేవుడు తన పిల్లల మొరలను ఆలకిస్తాడు! సహాయము కొరకు వారు మొరలిడినప్పుడు, ఆయన వారి ప్రార్థనలనుండి తన చెవిని త్రిప్పుకోదు. అది మంచి వార్త!

దేవుడు సమీపానికి వచ్చి నీ భయములను తొలగిస్తాడు (57 వ.). లోతైన గోతిలో వేయబడి, దానిపై బరువైన రాయితో కప్పబడేదానికంట భీతిని గౌల్చేది మరేముంటుంది? ఒక పరిస్థితి బహు చెడ్డదైయుంది: నైతిక ఆత్మ సంబంధమైన చెడుతనమనే గోతియొక్క

అడుగు భాగంలో కూరుకొనిపోయి, మనం స్వయంగా సమకూర్చుకున్న పాపపు భారమును తలమై పెట్టుకొనడం. దేవుడు విని ఆలకింపలేనంతగా పోవు గొయ్యి అంత లోతైనది కాదు, తలమైనున్న భారం అంత పెద్దదీ కాదు. పాపము ఎక్కడ అధికమైయుండో దేవుని కృప అంతగా విస్తరించిందని, దేవుని శక్తియు, ఆయన ప్రేమయు ప్రదర్శింపబడింది (రోమా 5:20). సముద్రపు తుఫానులచేత కొట్టబడుతున్న మన జీవితాలలోనికి ప్రభువైన యేసు నడుచుకొంటూ వచ్చి, “పలుకరించి - దైర్ఘ్యము తెచ్చుకొనడి; నేనే, భయపడకుడని” చెప్పాను (మార్కు 6:50బి).

నీవు దోషివని యెరిగి, క్రీస్తు నీ ఉత్తరవాదిగా విమోచకుడుగా నిలుస్తాడు (58 వ.). న్యాయస్తానపు ధృత్యాన్ని ఒకసారి ఊహించు: నీవు దోషివి, అది నీకు తెలుసు, నీ ఉత్తరవాదికి కూడ అది తెలుసు. నీవు చేయగలిగిందంతా దోషివన్న విషయాన్ని ప్రవేశపెట్టి - కోర్టువారి దయకు నిస్సు నీవు ఆప్యగించుకో - నీ న్యాయవాది నీపైన ఉన్న జరిమానాను కట్టకుంటే, నీ పైనున్న నేరాలన్నిటిని ఆయన తీర్చకుంటే. ఒకే ఒక ఉత్తరవాది ఆ పని జరిగించాడు:

నా చిన్నఫిల్లలారా, మీరు పాపము చేయుకుండుటకై యా సంగతులను మీకు ప్రాయుచున్నాను. ఎవడైనను పాపము చేసినయెడల సీతమంత్రానైన యేసుక్రీస్తు ఉన్న ఉత్తరవాది తండ్రియొద్ద మనకున్నాడు. ఆయనే మన పాపములకు శాంతికరమై యున్నాడు; మన పాపములకు మాత్రమే కాదు, సర్వోకమనకును శాంతికరమై యున్నాడు (1 యోహాను 2:1, 2).

పాపమునకు వచ్చు నీ జీతాన్ని ఆయన చెల్లించి, ఆయన నిస్సు తనకొరకు విమోచించుకొనిసందున, ఆయన నీకు ఉత్తరవాదిగా, డిఫెన్సీ లాయరుగా ఉన్నాడు. గసుక “నీవు నీ సాత్కుాదు విలువపెట్టి కొనబడిన”వాడవు (1 కౌరింథి. 6:19, 20).

నీ శత్రువుల యొదుట ఆయన నిస్సు న్యాయముగనుస్తుట్టు కనుపరచుతారు (59-66 వచనాలు). బబులోనుచే యూదా చెరగొని పోబడడానికి దేవుడు ఎందుకు అనుమతించాడో యిర్మియాకు తెలుసు. ఒక దినాన దేవుడు తన ప్రజలను స్థిరపరచునని కూడ అతడెరుగును. ఈ పని జరగడానికి ఎంతకాలం పట్టుతుందో కూడ అతనికి ముందే తెలుసు. యిర్మియా 25:11, 12లో అతడిలా రాశాడు:

ఈ దేశమంతయు పాడుగాను నిర్మిసమగాను ఉండును; ఈ జనులు డెబ్బది సంవత్సరములు బబులోను రాజుసుకు దాసులగా ఉందురు. యొహోవా వాక్య ఇదే - డెబ్బది సంవత్సరములు గడచిన తరువాత వారి దోషపములనుబట్టి నేను బబులోను రాజును, ఆ జనులను కల్పియుల దేశమును శిక్షింతును; ఆ దేశము ఎప్పుడు పాడుగసుండునట్టు నియమింతును.

సరిగ్గా, డెబ్బది సంవత్సరాల తరువాత, పారసీకవు సాప్రాజ్యంచేత బబులోను కూల్చివేయబడింది. పారసీక దేశపు రాజున కోరెషు యాదులు తమ స్వదేశానికి వెళ్లునట్టు ఆళ్ళ జారీ చేశాడు. వారు తమ తమ దేశాన్ని తిరిగి కట్టుకొని, తమ దేవుని ఆరాధనను పునరుద్ధరించుకొనడానికి పరిస్థితులు కల్పించబడ్డాయి. ఇది నెరవేర్పబడినట్టు ఎజ్ఞా

1:1 అంటుంది; “పారసీక దేశపు రాజైన కోరెషు ఏలుబడిలో మొదటి సంవత్సరమందు యిర్చియా ద్వారా పలుకబడిన తన వాక్యము” నెరవేరింది.

ఈ భవిష్యద్ జ్ఞానముతో, తమ శత్రువులచే యూదా అణచబడిన సంగతిని యిర్చియా వర్ణించాడు. వారి పన్నాగములను ఆయన చూచాడు, వారి దాడుల గుసగుసలను, గేలిచేయవారి పాటలను ఆయన విన్నాడు. తమ శత్రువులు వీధులలో పాటలకు వారి హేళనలకును యిర్చియాయు యూదా వారును గురిట్టేయ్యారు. తన న్యాయఫైన స్వభావాన్నిబట్టి వారి చర్య ప్రకారము దేవుడు వారికి ప్రతిఫలమిస్తాడని యిర్చియాకు తెలుసు. దేవుడు ఏమి చేస్తాడని అతనికి మంందుగానే తెలుసో దాన్ని జిరిగించుమని చివరి రెండు వచనాలలో అతడు దేవుని వేడుకున్నాడు. తగిన కాలములో దేవుడు బబులోనీయుల సంగతి తేల్చుకుంటాడన్న విషయాన్ని యూదా జనులు తెలిసికోవాలని అతడు కోరుకుంటాడు.

మనకు కీడుచేసిన వారి విషయం కూడ మనం ప్రతీకారానికి తలపెట్టినవసరం లేదనే సంగతి మనకు అభయంగా యివ్వబడింది. మానవ వాంఘ కీడుకు ప్రతికీడు చేయడం - ఇతరులు మనకు ఏమి చేశారో అదే మనం వారికి చేయాలని కోరడం, లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కీడు చేయగోరడం దానివలన సంఘ రక్షణ ఉద్దిష్టమౌతుంది. మనకు చేయబడిన కీడును దేవుని చేతికి మనం అప్పగించినట్టయితే, మనం చేయగలిగే దానికంటే దేవుడు దాని విషయంలో బహు జాగ్రత్తగా క్రియ చేస్తాడు. ఎప్పుడు కావాలని మనం కోరతామో అప్పుడే ఆయన ఆ పని చేయకపోపచ్చు, కానీ ఆయన దాన్ని న్యాయముగాను నీతిగాను జరిగిస్తాడు. ద్వితీయో. 32:35నుండి కోట్ చేస్తూ, అందుకే పొలు రోమీయులకు బోధించాడు: “ప్రియులారా, మీకు మీరే పగతీర్చుకొనక, దేవుని ఉగ్రతకు చోటియ్యడి - పగతీర్చుట నా పని, నేనే ప్రతిఫలమునిత్తును అని ప్రభువు చెప్పచున్నాడని ప్రాయబడియున్నది” (రోమా 12:19).

సందేశమేమి?

మనము దేవుని దృష్టిని పొందే మార్గమంది: ఆయన మాటలు మనం అలకించి నప్పుడు, ఆయన మన మనవిని వింటాడు. ఆలయ ప్రతిష్ఠ అనంతరం దేవుడు సాలూమోనుకు ప్రతుక్కమైన తరువాత, అతని మనవిని ఆయన ఆలకించినట్టు ఆయన అతనికి అభయమిచ్చాడు. సాలూమోనుకు దేవుడిచ్చిన ఆదేశాల్లో (ఆజ్ఞలలో) ప్రతిసారి ఆయన ప్రశ్నను పొందే మార్గమొకటి ఉంది. “నా పేరు పెట్టబడిన నా జనులు తమ్ము తాము తగించుకొని ప్రార్థనచేసి నన్ను వెదకి తమ చెడుమార్గములను విడిచినయెడల, ఆకాశమునుండి నేను వారి ప్రార్థనను విని, వారి పాపమును క్షమించి, వారి దేశమును స్వస్థపరచుదును” (2 దినవు. 7:14).

సూచన

¹R. K. Harrison, *Jeremiah and Lamentations*, The Tyndale Old Testament Commentaries, gen. ed. D. J. Wiseman (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1975), 228.